

at jeg føler mig for svag til at give denne Sag en saa udførlig Motivering, som Sagens Vigtighed efter min Mening fortjener og har Krav paa. Jeg kan nu nok være enig med den ærede Minister i, at denne § 44 nok udtaler sig noget i den af Ministeren antydede Retning; men jeg kan dog ingenlunde være enig med Ministeren i, at Paragraphen bør tillægges den Vægt, som han meente, at den maatte tillægges med Hensyn til dens Anvendelse og Virkning. — Det er efter min Formening klart, at det ikke var saa ligefrem for Regjeringen, da den udgav Forordningen af 1802, da at udtale noget saa aldeles Bestemt og Afgjørende i den Henseende, saalænge den nye Matricul ikke engang var paabegyndt, og endnu mindre var færdig. Det, som Regjeringen i denne Paragraph efter min Anskuelse har udtalt meest bestemt, det er, at denne Forandring ikke skulde have Indflydelse paa den forbigaaende Tid; men dermed er, saavidt jeg skjønner, ingenlunde sagt, at der ikke kan foretages fremtidige Forandringer, naar Forholdene for dre saadanne. Jeg finder paa ingen Maade, at Regjeringen har anseet sig bunden ved bemeldte § 44, og jeg finder det end hyderligere forudsat i Indledningen af Forordningen af 1840, at Regjeringen ingenlunde har betragtet den citerede Bestemmelse som positivt bindende. Regjeringen har jo der i Indledningen af sidst nævnte Anordning sagt: „Da vi, efter at have taget de i sin Tid fra begge Forsamlinger af vore troe danske Provindsstaaender indkomne allerunderdanigste Andragender om Indførelsen af den i Forordningen af 1ste October 1802 og 15de April 1818 ommeldte nye Matricul for Jorder i vort Rige Danmark under nøieste Overveieelse, have anseet det rigtigst, at denne Matricul træder i Kraft (men her har Regjeringen sagt noget Mere), og, da der saaledes bliver Spørgsmaal om de nærmere Bestemmelser, under hvilke den kan være at indføre, have vi efter derom afgivne yderligere Betænkning fra bemeldte vore troe Provindsstaaender, allernaadigst fundet for godt.“ o.s.v. Det er jo heraf, synes mig, klart, at det er ikke Forordningen af 1802, som Regjeringen har anseet for afgjørende, og Ingen kan vel nægte, at Regjeringen jo her i denne Indled-

ning tydeligt har udtalt, at der i 1840 var Spørgsmaal om, hvorledes denne Sag skulde afgjøres. Og Ingen vil vel her nægte, at jo Stænderne, (som for Størstedelen bestod af Godseiere), have haft en meget væsentlig Indflydelse paa denne Sags Afgjørelse, og jeg troer heller ikke Nogen kan nægte, at Stænderne havde deres frie Valg, og at der saaledes ikke var Noget i veien, saafremt de havde syntes bedre om et andet Resultat end det, de toge, og vil man opkaste det Spørgsmaal: om der er Nogen, der kan indstaae for, at Regjeringen ikke vilde have stadfæstet Stændernes Beslutning, saafremt de havde vedtaget en ganske anden Bestemmelse, end den de toge, f. Ex., at Forfjellen var kommen til Afdrag med $\frac{1}{20}$ Deel aarlig i 20 Aar, indtil den nye Matricul fuldstændigt var traadt i Kraft, saa troer jeg neppe, at Nogen, med god Vole, kan besvare dette Spørgsmaal benægtende, og som en Folge deraf kan jeg heller ikke indsee, at der er Noget i veien for at foretage en Forandring i dette Forhold mere end i andre; idetmindste indseer jeg slet ikke, at Bestemmelsen i § 44 i Forordningen af 1802 træder positivt i veien derfor. Jeg synes netop, at Banfælligheden for en stor Deel forsvinder derved, at Bestemmelsen er tagen ved en yngre Lov, og derved synes mig, at det bliver indlysende klart, at § 44 i Forordningen af 1802 ikke var i den Grad bindende, som Ministeren har antydet; thi, var den det, saa havde jo Forordningen af 1840 været mindre nødvendig. Og desuden har Regjeringen jo aldrig sikret nogen Borger en vis Barighed af Loven, og Regjeringen har, som det forekommer mig, heller ikke i andre Retninger brugt er saadant Erstatnings Princip med Hensyn til sige indtraadte Forandringer i Besætningen, f. Ex. i Kjøbstæderne; der synes mig omtrent, at samme Forhold er tilstede ved Bygnings Afgiften, og Regjeringen har jo som bekendt ladet foretage nye Opmaalinger, hvorved nogle Eiendomme ere blevne besattede høiere end tidligere, og andre lavere, og denne Opmaalning har, saavidt jeg veed, forarsaget Kjøbstæderne en ikke ubetydelig Forøgelse i Byrderne, uden at der i nogen Maade har været Tale om Erstatning, og der kan man jo ogsaa anvende